

[Ministeren for offentlige arbejder.]

mener generaldirektoratet nu, at tiden er kommet til at kræve offentlig licitation, som i virkeligheden er den fremgangsmåde, man altid har anvendt også for større entrepriser. Det er det, der er sket, og jeg kan meddele det ærede medlem, at jeg ganske deler generaldirektoratets opfattelse.

Ninn-Hansen: Den højtærede minister har ganske ret i, at det, der først og fremmest interesserer mig, er forsinkelsen, og jeg håber, jeg kan forstå ministerens svar som et tilsagn om at undgå yderligere forsinkelse af dette ombygningsarbejde.

I den højtærede ministers forklaring blev der imidlertid sagt, at man nu ønskede offentlig licitation. Derfor vil jeg gerne stille det tillægsspørgsmål: Når DSB nu ønsker offentlig licitation, hvorfor udskrev man så først arbejdet ved bunden licitation i november måned? Det er i hvert fald noget vanskeligt at forstå.

Jeg vil også spørge den højtærede minister: Hvorfor anvender man i dette tilfælde en fremgangsmåde, der er fuldstændig stridende mod al praksis, nemlig at annullere en bunden licitation og derefter gå over til offentlig licitation? Det mener jeg må interessere de håndværksmestre, som det er gået ud over. I det hele taget mener jeg, at håndværkerstanden dog må have klarhed over, om man ved licitationer, som det offentlige udbyder, vil følge den sædvanlige fremgangsmåde eller ej.

Hvis DSB har begået en fejl — og jeg kan ikke se andet, end at det er tilfældet — er det bedre overfor håndværkerne at erkende, at en sådan fejl er begået; så ville der være håb om, at der ikke fremtidig blev anvendt lignende fejlagtige fremgangsmåder.

Ministeren for offentlige arbejder (Carl Petersen): Jeg kan kun gentage, at jeg ikke tror, den nye licitation vil forsinke selve arbejdet.

Det ærede medlem spørger, hvad årsagen er til kravet om ny licitation. Jeg gentager, at selvfølgelig kan der kun være een årsag til, at man har udbudt arbejdet i offentlig licitation, nemlig at man mener, der ad den vej kan fremkomme billigere tilbud end dem, der hidtil er fremkommet.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om forældelse af ydelser i henhold til eengangsskatteloven.

Valgt blev: *Hans Knudsen, Holger Erikson, Ove Hansen, Poul Hansen (Kalundborg), Urban Hansen, Kai Jensen, M. Larsen, Peter Nielsen, Thorkil Kristensen, Anders Andersen, Henry Christensen, Paabøl, Helga Pedersen, Poul Møller, Jørgen Jørgensen (Ullerup), Thestrup og Axel Sørensen.*

Den følgende sag var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om omsætningsafgift af chokolade- og sukkervarer m. m.

Valgt blev: *Poul Hansen (Kalundborg), Einer-Jensen, Holger Eriksen, Kai Jensen, Hans Knudsen, M. Larsen, Lindberg, Viola Nørlov, Alfred Bøgh, Erik Eriksen, Thorkil Kristensen, Anker Lau, Øllgaard, Poul Møller, Aksel Møller, Tesdorpf og Aage Fogh.*

Punkt 4 på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning vedrørende en af den internationale arbejdskonference i Genève i året 1952 vedtagne konvention om minimumsnormer for social tryghed.

(Forslaget til folketingsbeslutning findes i tillæg A. sp. 561; fremsættelsen findes i tidenden sp. 1754).

Sagen sattes til forhandling.

Kaj Andresen: Det er naturligt, at den del af det internationale samarbejde, der omfattes med den største opmærksomhed, er arbejdet i De Forenede Nationers generalforsamling og sikkerhedsrådet. Det er her, de store politiske problemer afgøres eller behandles. Der foregår imidlertid et meget betydeligt internationalt samarbejde på en række andre områder, som har den aller-